

AZ EGYÜGYŰEKET ODA VISZIK

TOLNAI OTTÓ

SZEBB SZÜRKE

hiába etettük pirospaprikával
hiába a szegedi a horgosi csípőssel
kifakult a flamingó a tyúkólban
itt minden megőszül
meg mint a bakelit szartúró a sziksóban
meg mint az árvalányhaj
lekopik mint a júdáspénz máriaüveg-tallérja
veri gyötri
gyömöszöli maga alá a gúnár
szebben lebben a kanálistarton a kócsag gyoicsa
szebb szürke a fosó- meg a kanalagém szürkéje
szebb mint az ő szétmosottbugyi-színe
szebb szürke
halásszuk a piócát vak vigh tibikével
estére mire már azt a kevéske kék vérét is kiszívják
pontosan úgy néz ki mint az a templom eres falára
festett hóka angyal
kifakul vak vigh tibike is mint a flamingó
akivel eljárta volt a násztáncot
a lábatlan baráth palicson megnyerte a táncversenyt
a lábatlan dorombolt nekik fogatlan szájában frissen kovácsolt
még izzó dorombbal

MEGŐSZÜLT SÖPRŰK ŐSZ SÁRKEFÉK

halódik már hónapok óta kucora bácsi
 halódik a kuckóba tolt gyúródeszkán a kiskonyhában
 nagy lyukat harapott mellkasába a deres
 mint akit ágyúgolyó ütött át
 nagy lyukat harapott mellkasába a deres
 amelyet legjobban szeretett az almáskeres
 éjszakánként lelopta neki a padlásról
 a markában hordta le neki a fogatlan létrán a lánglisztet
 kínjában nagy kínjában kocsikenőcsöt gyömöszöl a sebbe
 akárha abba a lyukba akarná beemelni
 kerékagyba a tengelyvas végét
 pedig hát kucora bácsi sosem is kocsikázott
 huszár volt a huszonegyeseknél
 kocsikenőcsöt gyömöszöl
 tán a föld tengelye készül
 abban a gyémántgennyes sebben megfordulni
 szépen halkán visszafordulni
 halódik
 ám kucora bácsi halódásában is délceg
 nagy kínjában is délcegen lovagol
 az almáskeresnek vélt kenőcsös gyúródeszkán a kuckóban
 lovagol vissza a frontra
 kekec ő benne meg még mindig benne a golyó
 sétál benne az ólommegymag le-föl
 kekec csömöre meg a bús sógor is lovagolnak vissza
 másznak lábatlan békák
 másznak vissza a kajmak csalánra az isonzóhoz donhoz
 ti amerikába igyekeztek mondja csömöre bácsi
 a kénes kút vályújában
 ti amerikába igyekeztek meg rómába a szentfazék öregasszonyokkal
 lábatlan békák
 mi meg vissza oda ahol velünk őszült meg a fű
 én láttam gyerekkoromban hogyan őszülnek meg
 a nagy vadászatok kerítőhálójában félelmükben a nyuszik
 úgy őszültünk meg ott mi is
 úgy őszült meg ott velünk a fű is
 csak azt tudnám tinéktek miféle borzalom

fehérítette így ki a sörtéteket
megőszült sóprűk ősz sárkefék

MINT HALOTTAK SZÍVÉN

a menta istállóba is jó verés ellen
megyek szedni
kóválygok mint gólyafos a levegőben
látom fenn oromháton endrét
már hajnalban felszögezte az apja a kerítésre
ne kódorogjon el az állatok mellől
ne kóvályogjon velem lenn a sziken
mintha a kelő nap közepébe szögezte volna
és most emelkedik
meddig emelkedik még kérdem vak vigh tibikét
aki madárszart (löszbabát) jött szedni a szobrász tóninak
endre legalább emelkedik mondja tibike
látatlan baráth kobakjára támaszkodva
mi süllyedünk
látatlan gőzkalapács ver bele a földbe
mint halottak szíven ha hegyes karót vernek át
mentát indultam szedni
jó verés ellen
majd az istállóba is akasztok
ne akassza már többé oda senki magát a gerendára
legalább visszajárnának trágyát hordani arról a túlvilágról
polyvás sarat taposni a tapasztáshoz
endre is csak egyre emelkedik

AZ EGYÜGYŰEKET ODA VISZIK

megfogta a grabancomat a sekrestyés
azt hittem meglátta hogy a pikszis körül babrálok
azt se látta hogy behugyoztam a szenteltvízbe
hová hugyozzak amikor nekem ingyen jár a krachedli
a templomban meg nincs budi
azt se vették észre amikor még harangozó koromban
a bérnálási körmenetre hugyoztam a toronyból

nem látott semmit nagy nyaláb hervadt liliumot cipelt
 mert nemsokára érkeznek a nővérekék
 a frissen vasalt terítőkkal
 frissen vágott liliummal
 ha meglát nem kínál festett pálinkával a plébános
 igaz hiába is tagadnám ő előre tudja halálos bűneimet
 lefújtam mondja szuszogva akárha a kántornak fújtatott volna
 mit fújt le plébános úr
 azt az utat a varangyok között itáliába
 én mentem volna a zarándokokkal az önkéntes tűzoltókkal is
 de senki se vett föl
 azért akartam az adorjáni varangyszállítmányba bújni
 elég félkegyelmű ókanizsai kószál rómába
 nem elég hogy szétvertétek a pietàt
 most még mózes szakállát is ki akarjátok tépni
 nem plébános úr nem mózes szakállát akarom kicsupálni
 habakukkot akarom látni a legkeserűbb húsú prófétát
 majd elviszünk benneteket doroszlóra vagy a tekijai búcsúba
 az együgyűeket oda viszik vagy gyűdre

NE ÜSSE AGYON MAGÁT

a lábatlan baráth holnap indul
 hová az anyja kínjába
 ha már rómába nem mehetünk
 se turinba a tűzoltó világbajnokságra
 hová lábak nélkül tán csak nem kínába
 viszi vissza a fakó flamingót afrikába
 és hoz helyette égő lobogó
 mint selyemlobogó csapkodó skarlátot
 indul csak még nem döntötte el
 majd megkérdezi csömöre bácsit kekecet
 ők gyalog jöttek haza a dontól
 megkérdezi kishomok kispiacl után merre kanyarodjon
 szabadkán vagy szegeden tetesse fel magát
 mint csomagot a vonatra
 tibike szerint mindegy mert a föld kerek
 ez igaz tette hozzá a vakuló bakota

úgyis ide hullik vissza ókanizsára
 ejtőernyőselymet kellene kifeszíteni
 van bőven odaát a törökkanizsai selyemgyárban
 ejtőernyőselymet kellene kifeszíteni
 ne üsse agyon magát ha visszazuhan
 mert igaz hogy a föld kerek de kemény is

ULTRAVIOLÁRA

a magyar határnál szedi még majd lelövik
 hullala julcsa az árvalányhajat
 már csak ott van a löszbánya körül
 szedi
 violára festi mint a vattacukrot hipermangánnal
 ultraviolára
 ideje visszaszerezni a kalapom
 én leszek ugyanis a vőfély fanny és a dereglyés lakodalmán
 persze csak akkor ha nem tudom ellopni az amerikánert
 és nem fúrom meg a víz alatt
 miközben ők a forró gabonán szeretkeznek
 ha nem fúrom meg a dereglyét

MINT A TANÍTÓ NÉNI CIPŐGOMBJA

mára ígérkeztek a ciánozók
 kiszívta a törött szárnyú liba szemét
 halálra rémültem mert azt hittem
 a fakuló flamingó szemét szívta ki
 akkor határoztam el én is kihívom a ciánozókat
 mára ígérkeztek
 annyi a patkány hogy eltúrják a malacokat a vályútól
 a cseszkő-tanyát fóliasátorba vonták
 és gázt engedtek a sátor alá ciánt
 mert lerágták a kisgyerekek orrát
 olyan fóliasátorban kellene őrizni a flamingót is
 mert végül úgyis megkaparintják
 kiszívják opálszemét
 vak tibike szeme is opál

tiszta tejes opál mint a tanító néni cipőgombja
kiszívják a flamingó opálszemét
csöpp rózsaszín agyvelejét
és csak a tollazata marad
csüng majd ott az ólkerítésen mint egy szaros bugyi

